

מסורת הש"ס

[illegible]

(ב) נס' ויש לומר: הרגו
לחימה שנאמר: (ב) שם
במל שני (ואין וכו' אחד)
תמיד וי"ג ס"ח דאין לי
בן אחר אלא ישמעאל:
(ג) דש' ד"ה מפני וכו'
נמנן למרים היה דלם:
(ד) ד"ה שיהא וכו' מה
לסכן ברים מילה אף כאן
ברח מילה כפ"ד:

[illegible][illegible]

מפני שנתעסק במלון חתלה. וח"כ במילה וזיה לו להתעסק במילה חתלה ואזרחו מלון סמוך למזרח (א) דלא היה סכנה ואזרחו לא היה מתעסק לא היה באותה שעה אלא בן שמונה ימים: להורגו. לאזרחו שיהי מלאים: גורגה דמימה. חלל שלו אכל היה גופיה נהרג: **שפיר עקלה כנגד כל המלון שכתפורה.** דכתיב (שמות ד) הנה דם הכרית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה וכתבי במילה (בראשית ו) ואמנה בריתי וגו' כרתי ברית וגו' וכתבי להלן (סס) ואמנה בריתי מה להלן ברית (ו) אף כן ברית: **אם לא כריתי יומם וליילה.** מה להלן תורה חק כן תורה. והייתי שפליגא דהכא מוקי לה להאי קרא במילה והתם מוקי לה בתורה: **שפא תמאלי ב דבר מונס.** (ע' עכשיו שכל אמר לו ויהי תמים עד עכשיו: **כל הממשים.** תממים עמו: כל

השפעת. כלומר שדוף אחרי
המנוסות: לו נחש. אחרי רודפין
וימוסין דכל דקפיד קפדי כהניס:
כללמ'ד א"ף. דמשמע דלפין רודפין
מרחיק: דבר כנגד מדר. דנמנה
שדס: מודד זה מודדן לו ולא נפיק
מקרא: שנאמר כי לא נחש. כל
ומן שאינו מנחש מה כתיב נחמה
כעת יאמר ליעקב כלומר דעין יח
ואתו עת דמלכא השת יהי שאלין
ואתו שאינו מנחש מה פעל אל לפי
הוא נכנס למקום שאין מלכא השת
ויולין ליה: שפדיו על מדויו.
הגדיל לישאל על מדויו של הקב"ה
שנאמר כמה חזק: דתן לי נחש
והכרע קח לך. ולא היה לו לעשות
כן שהיה לו לגייר: שפדיון כסוד.
שלימסמס תורה כלסס שמרן מכלי
זה למך לו זה קו הוא למדן מורה:
שפדיון. לפין ליוכז שנא' (והלס סה)
ואכרמיה כירקק מרן שנתן להס
וכס הכרע: אליעזר. היה שקול כנגד
כיון: אליעזר הוא מושכניס. דלעלעזר
המטירמס שמונע עשר ושלס מלות
שלס היה עמו אלס אליעזר למד:
מלס ושכניס ותרפין. דהכי משמע
עקב כמנין עק"ב שסס שמע אכרס
קבולין וכל שמוני היו קב"ה אלמס
כן שלס שסס הסר אלס רדו:
שס"ד

ויהיה תמים וכתוב והיית לאב המון גוים אמר י"רבי
שנאמר י" כי לא נחש ביעקב והא ב"למ"ד אל"ף כ
בכנענז מדה תני אהבה בריה דרבי יורא לא אדם שאי
הוי יכולין ליכנס בתוכה שנאמר כי לא נחש ביעקב ו
מפני מה נענש אברהם אבנו ונשתעבדו בניו למצרים
וירק את חניכיו ילידי ביתו ושמאלא אמר מפני שהפך
ורבי יוחנן אמר שהפריש בני אדם מלהכנס תחת כנפי
את חניכיו ילידי ביתו ור"ב אמר שהוריקן בתורה וע
אל"ר אמר בר אבא אלעזר כנגד כולם איכא דאמרי אליעז
הכיר אברהם את בוראו שנא' עקב אשר שמע אברהם
הנענש אברהם אבנו ע"ה ונשתעבדו בניו כ"י. ח"פ"ה עניניה העונם מפורש על אבות

שנחפס כמלון חספה. שנאמר בדרך כמלון דנחמנע דמיז שזא
מן הדרך נחפס כמלון והיה לו למול ממחילה. וי"ט
היאך ימול כיון שהיה לו עדיין נלחם בדרך י"ל דלחמו מלון סמוך
למנצחיה ויבאורחא פורחא ליכא כסנחא: **הוי אומר** מלון סמוך
שנעשה שם ע"י בריה: **וואס** שייך
ממנו אלס רגליו. מקום המילה
כדמכיס (ס"ב יט) ולא פשה רגליו:
שנאמר הרף מאף ועצוב חספה. כלומר
הקציה אלס רגליו שיעצבו. אלסחא רועה
היה להרגס: **שנאמר** חספה אין לי.
אלסחא נהרג: **גונדא** דימיה. חיל
של חימה: **כי על** פי הדברים האלה
כדמי אפך ככל. כלומר בריה מילה
שקולה ככל הדברים דהיינו כל
המלות: **אלס** מאלסגנינוס **שך**.
מחשבת חכמת מלות שך והיינו
דמכיס (בראשית טו)
החוליה: **שפה** עומדת **וילא** אומר
עשולה

לגדולה: כל המנחש לו נחש.
שהנחשים והקסמים רודפין אחריו
שמוק בכל דבר ודלדלמרין בפרק
ערי פסון (פסחים קי'): מלן דקדיש
קפדין ליה שנאמר כי לא נחש וגו':
כעס יאמר ליעקב ול ישראל מה פעל
אל שמתלכי השרת ישאלו לישראל
מה פעל אל לפי שמתוך שאינ מנחשין
מנחשין אותן למתלכי שאין למלכין
השרת יכולין לזכנם זה. וגרסה בעיני
דכ"י נמי מדה כנגד מדה שמתוך
שאין הולך לקרלת נחשים ידיע
העמידות אלא בנחש בנקב"ה משום
הכי הקב"ה מגלה לו רזי עולם
שאין גלויים למלכין השרת:
שעשה אנגריאל בתלמודי תפלים.
שהולקין למלחמה בדכתי וירק את
מחירי דהיינו דאז שחן שחק למורה:
שקפיו על מדושי. שהרבה להרהר
על מדושי של הקב"ה. הפירי וימר
והפיקר: שנאמר קן לו נחש.
ואברהם אביו נחש לו וזילי עכנ
לעמו הים מנחשין מתח כפי שנים:
שסוריקן כסורה. וכן כסורה. לשון
אחר הירקן מה המורה מלשון והכור
רק"ש עשה כהן אנגרי"ל: סוריקן כסורה.
דכתיס בירקת מנחש"ל דהיינו כסור
כלומר שנתן להם וזכר הרבה כדי
שילכו: שנאמר עקב אשר שמע.
מניין עקב שמע ואברהם חיה קט"ה
נמא שסן שלש הפיר את כסורא:
השון

יב אלא משום מדה
מנחש מכניסין אותו במחיצה שאפי' מלאכי השרת
א קסם בישראל וגו' אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר
אחרים ועשר שנים מפני שעשה אנגרייא בת"ח שנאמר
ז על מדותיו של הקב"ה שנא' ¹³ במה אדע כי אישנה
השכינה שנאמר ¹⁴ תן לי הנפש והרכוש קח לך וירק
מואל אמר שהוריקן בזהב ¹⁵ שמנה עשר ושלש מאות
ד הוא דחושבניה הכי הוי וא"ר אמי בר אבא בן ג' שנים
נקולי חושבניה מאה ושבעין ותרין ואמר ¹⁶ רמי בר אבא
השמן

מיו כדי שילכו עמו בנפש חפלה:

על א טוש"ע י"ד סימן
קעט (ושו"ע א"ח
סי' תרפד סעיף א'
בהג"ה):

[illegible][illegible]

14. וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֱלֹהִים
 בָּקֹה אֶרֶץ כִּי אֲרִשְׁנָהּ
 בְּרָאשִׁית יֵד כֹּחַ
 15. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ כֹּסֶם אֵל
 אֲבָרָם חֵן לִי הַנֶּפֶשׁ
 וְהִרְכַּשׁ לִי חֵן
 16. עֶקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע
 אֲבָרָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמַר
 מִשְׁמַרְתִּי מִצֻּתֵי חֻקֹּתַי
 וְנִצְוֵתַי בְּרָאשִׁית כֹּחַ